

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lævini Torrentini, Episcopi Antverpiensis, Poemata Sacra

Torrentius, Laevinus

[S.l.], 1594

Lævini Torrentii In Lavdem Baltasaris Gerardi. Fortissimi Tyranniciadæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69329)

Cum DIs resistunt est hominum labor,
 Sed fausta, sed laudanda per quæ
 Impietas prohibetur arma.
 Tu vero iniquos iusto odio premens,
 Tantiq; Regis munera sustinens
 Romane Alexander, nec illo
 Inferior qui, Asiam Pelasge
 Quod iunxit ora, creditus hunc ferox
 Vicisse mundum, optavit & alterum,
 Confide. Qui Regem tueatur
 Te simul ut tueatur equum est.
 Nec te monendo prateritam velim
 Anuersa. Cessas ab nimium diu.
 Ni pœnitet, quæ bis peristi,
 Mox iterum, at grauius, peribis.
 Sed fallat omen. Tu modo tu sape,
 Locum antè spretis dans melioribus,
 His crede. Magna est ira Regis,
 Maior erit pietas parentis.

LÆVINI TORRENTII
 IN LAVDEM BALTASARIS
 GERARDI, FORTISSIMI
 TYRANNICIDAE.

VID Phœbe cessas? arripe barbiton,
 Intende nervos, præcine carmina,
 Quæ tibiis, quæ voce mollè
 Aonia recinant puella.
 Non parua res est, non humili modo
 Tentanda, pœnas dicere debitas
 Soluisse sese venditantem
 Excidio patria tyrannum,
 Quo nullus unquam senior extitit,
 Occultiôrue, atque inde nocentior.
 Præuisa denites, apertum est

Exitium

Exitium simulata virtus.

*Hac nixus arte ut non alius magis
Guillelmus ille Orangius, ah pudet
Narrare quot qualesq; quanta
Impulerit populos ruina.*

*Quid orbe toto illustrius eminet
Quam Gallie fama inclita Belgica?
Hanc perdidit, vertitq; laudem
Dedecore, opprobrio, pudore.*

*Nec verò abactas conqueror hic opes,
Vastos nec agros, vasta nec oppida,
Non coninges ad stupra raptas
Cum pueris simul, & puellis.*

*Cedes, rapina, incendia quid vis
Ludus cruenti Martis? Et haec quidem,
Necessitas ut dura iussit,
Iam tulimus, ferimusq; ferri*

*Qua mente debent, (quippe homines sumus,
Humana nec fas effugere est mala)
Maiores sed lugemus orta
Vnius impietate damna.*

*Ceu dirus anguis qui gremio latens,
Tectasq; fallax insidias mouens
Inuadere ingentem Philippum
E latebris meditans dolosis,
Sperare letum coepit ubi exitum,
Effrenis, audax, improbus, insolens,
Legumq; contemptor, verendum
In domini caput immerentis*

*Contorta vertit cornua, & in dies
(Ut fit proteruis cum perit pudor)
Maiore succensus furore,
Caelo etiam Superisq; bellum
Intendit atrox. O miserum genus
Humanum, ut vni tot liceant mala
Impune, tot grassatus annos*

Et dominum & patriam nefandis
 Diuexet armis, commoda publica
 Verrat rapinis, otia distrahat,
 Condemnet omnes, ipse mœchus,
 Sacrilegus, violentus, exlex.
 Cur templa Diuûm deiicit ardua,
 Euertit aras, frangit imagines
 Ac signa, qua nos vsque nostræ
 Esse iubent memores salutis?
 Peiora dicam, & que magis attinent.
 Cur damnat illam quam colimus Crucem,
 Mortisq; deuicta tropæum
 Mentem mala furia odit?
 Est his quod addam, dum sceleri scelus
 Innectit. Ipsum cur adytis Deum
 Sub pane sacro latentem,
 Utigeno & medium liquore
 Exturbat amens? Heu nimium ferox,
 Quò tendis ultra? Sat vitii datum.
 Quo tendis? Eheu, parce. Tanto
 Nil reliquum, ô miser, est furori.
 Fortuna summo te statuit gradu.
 Compone mentem, vel Nemesin caue.
 Irata momento pudendam
 Precipitem dabit in ruinam.
 Nec quere possit quo fieri modo.
 Iannilli id olim te docuit manus.
 Nunc astat alter, qui peremptum
 Sternat humi meliore dextra.
 An fallor? Audire en strepitum pedum,
 Et cernere ictus mi videor graues.
 Eia euge persta, stringe ferrum.
 Cum timido tibi res latrone.
 Vicisti, ô ingens Sequanica decus
 Perenne gentis, maxime Baltasar
 Gerarde, vicisti, nec vlla

Inferior tua laus triumpho est.

Tot functus olim namque laboribus

Quid tam notandum praestitit Hercules?

Maiore quam portenta fructu

Mortiferi pereunt tyranni.

Sed summa quamuis hinc tibi gloria,

Est quod stupefeat posteritas magis,

Constantia, inuictaq; mentis

Ferrea vis, animiq; robur.

Tu nempe tantum cum facinus volens

Lubensq; fausto aggressus es omne,

Non plausibus, vanaq; ductus

Gloriola popularis aure,

Sed laude pura, nec sine Numine,

Non nesciebas qua tibi Barbari

Tormenta deprensos pararent

Carnifices. Sed & illa temnens,

Vnamq; virtutem ante oculos habens,

Et regna Christi, & gaudia Caelitum,

Ut clarus oppresso tyranno,

Sic stabiliratione victo

Mox temetipso clarior, horridis

Non te moueri supplicis sinis.

Stat licet intentans secures,

Verberaq;, & gladios, & ignes,

Vnguesq;, & uncas, pluraq; non prius

Audita poenarum & genera & modos

Qua dicta (nedum visa) honesto

Ingenuum moueant ruborem.

At tu irretorta singula perferens

Ceruice, mentemq; indomitam gerens,

Non voce testatus dolorem,

Non gemitu, sed in astra vultus

Figens viriles, nec timidus mori,

Morte inferendus Calicolum choris,

Aeterno ab omni labe puram.

Reddis

Reddis ouans animam parenti.
 O expetendum fortibus & bonis,
 O gloriosum supplicij genus!
 Quot intulit tormenta tortor,
 Tot capiti posuit coronas,
 Quas nec maligna decutiant niues,
 Nec densus imber, nec niger Africus.
 Mansura sunt quaecunque larga
 Dat meritis Deus ipse dextra.
 Inuide salue, salue iterum, meis
 Dicende chartis. Sed tamen haec tuae
 Pars quanta laudis? Tute nostra
 Tu decus & columen Camene.
 At vos Bataui, talia quos iuuant
 Spectacula, fisis atra cruoribus,
 Pro fonte dum mactatur insons,
 Lausq; odio, scelus est honori,
 Nec cecus error precipites agat,
 Audite vera & discite nomina.
 Rex ille quem spreuistis, ille
 Quem colitis merus est tyrannus.
 Nec qui tyrannum sustulerit reum
 Sontemq; duci conuenit, at pius
 Sanctumq; consecrare fastis
 Cum titulo patriae parentis.
 An prisca forte ad vos feritas redit,
 Gaudetq; mores fingere Barbaros?
 Hec iusta spreti poena Regis.
 Jam sapite, aut grauiora restant.

FINIS.